

Klasse, ere vi alle ikke alene Forbrugere, men ogsaa Producenter, og ingen saadan kan leve af at leve billigt.

Ingen kan i dette Øjeblik overse Virkningen af den indtraadte økonomiske Nedgang. Heller ikke i Henseende til dens Indflydelse paa Englands Handelspolitik, men naar Vælgerne i Frihandelens faste Borg Manchester netop i disse Dage have ladet den engelske Handelsminister, som stillede sig paa et Frihandelsprogram, falde, synes det os at være et Tegn, som ogsaa burde faa Landbruget til at tænke ud over det nærmeste Øjeblik. Naar Landbruget nu ikke synes at skænke Udviklingen af sit Hjemmemarked den Opmærksomhed, som dets Betydning for det efter vor Mening kræver, ere vi ikke sikre paa, at den Dag ligger fjernt, da den fulde Betydning for Landbruget af denne Udvikling vil paatrænge sig det med Kendsgerningens Magt, og muligvis vil det da blive os, der maa holde igen overfor et Omslag i Stemningen.

Disse og mange andre Grunde maa stille os i Modsætning til den Tendens, som præger Forslagets handelspolitiske Side. Hvorledes den Reform, som Flertallet ønsker paa dette Omraade, vil virke i det enkelte, er det ikke her Stedet at opholde sig ved. Men vi tør sige, at den vil svække Industriens Udvikling her i Landet, d. v. s. dens Evne til at beskæftige og lønne Mennesker og øge Nationalformuen. Men Landbrugets Evner og Flid ufortalte, saa vil det ikke kunne give Erstatning for denne Svækkelse. Og vi tør videre sige, at Reformen vil føre til en stærkere Sammendragning af Produktionen og Kapitalen i visse Erhverv, hvilket betyder en Hemmelse af Opvæksten, en Mindskelse af Chancerne for Ungdommen. Men en Udvikling i denne Linie staar netop i Modsætning til, hvad Flertallet ønsker.

Endelig skulle vi bemærke, at naar vi i Fællesudvalgets sidste Møder have indskrænket os til at fremstille en ganske kort Række af vore Ændringsforslag, har det været i Erkendelsen af, at vi, som Magtforholdene nu en Gang laa indenfor Udvalget, maatte indskrænke os til kun at tage Sigte paa Fjernelsen af de mest iøjnespringende Mangler. Men selv disse faa Forslag lode sig ikke gennemføre.

Et andet Mindretal (Borgbjerg, Jacob Christensen, Christiansen, Sigvald Olsen, Christian Rasmussen og Rørdam) forbeholder sig at motivere sin Stilling i Salen.